

Po bílé silnici

1. Po bílé silnici skauti jdou,
v ruce hůl a těžké rance,
vlajku nad hlavou.
Sluníčko tak nelítostně pálí,
cílem cesty modré lesy v dáli.
Unaveni na mez sedli chvíličku
a zazpívali svoji milou písničku.
2. Ohně když vzplanula rudá zář,
radostí se rozjasnila snědá
skautská tvář. V posvátných
těch chvílích, když se šeří
zapomenou ba i na věčeři.
A když tábor utápí se v nočních
tmách, broukáme si šťastni
ještě v dřímotách.
3. Ráno je probouzí ze spánku
vůně lesa a zpěv ptactva, záře
červánků. Táhnou dále za bílého
rána, noc je najde v dáli za horama.
Trestá-li je osud někdy děštěm tmou,
odpoví mu na to svoji písničkou.